

ACC. N:R M. 15666 : 1-7.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Sigfrid Svensson, Hööv*
Härad: *Frosta* Berättare: " " "
Socken: *Hööv* Berättarens yrke: *f. d. vagnmakare*
Uppteckningsår: *1961* Född år *1880* i *Hööv*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Tiggareöf s. 1-3.
original.
Fulslakt. s. 1.

Lokal- och personhistoria. s. 3-7.

LUF 117

9/12-61

Skriv endast på denna sida.

I min barndom fanns det många gamla som gick från dörr till dörr i synnerhet till julen, å fråga om int där kunde bli någon bit mat över till dom, å när dom kunde komma å hämta om dom inte kunde få med samma, till exempel när grisen blev slaktad. En hantverkare på den tiden hade för det mästa en gris på stian, å julagrisen var alla män om så han skulle växa å bli stor, för där blev ju mycke julmat av en gris för det första blodkorv leverkorv å köttkorv grishals, skin- kor mällanstycke å bog skulle saltas å rökas, man hade inte frysboxer då, så det var enda sättet att bevara maten på den tiden att saltta å röka, vi lät fläsket ligga i salt i såx veckor, sedan i rök i tio dagar strödde man då lite vitpeppar (pulvriserad) på under saltningen var man fri för springare, springare kallades små maskar som gärna ville sätta sej vid benet i mitten på skinghan om man inte pulvriserade med vitpeppar där, under saltningen, män vitpeppar tyckte dom inte alls om så då blev dom bot-
ta

Luf 117

Vi hade en gammal murare som var mycke kallt
å hette Ola, å därför kallades han Olakopp han hade
en son som hette Per vilken var ett stort original på
många områden, hade aldrig fått någon uppfostran
men var mycke begåvad, hans moder dog då han var
liten, så bodde Ola å Per ute i ett litet litet hus ute i sko-
gen å där blev det så å så med skolgången matlagning
å renhållning å aldrig fick Per lära något arbete men
arbete kunde han om han ville, men det var ju sållan
något sådant hände, då skulle man lära honom en god
måltid, ty mat var han mycke glad vid. Var det någon
utar byns fåder som fyllade år så var det ofta att Per
på morgonkvisten stod utan för köksdören å sjöng med
judelig stämna födelsebarnets lår med egenhändig
diktad visa och melodi, han sjöng tills han fick något
att äta eller dricka, han skallade lätt å ledigt till allt
som fallt honom in, men man kunde aldrig bjuda honom
in om en dörr för han var så full av ohyra så det dröp av ho-
nom

Men Per viste råd, då det var soliga å varma dagar kunde man ofta få se Per sitta mer än halvnaken vid en myrstack med kläderna på myrstacken, å dessa små arbetsamma djur å dom rensade utan vidare Pers kostym för små bissingar, det skall vara en lächerhet för myrorna emållertid gör dom fullkomligt rent för ohyra, sen är det bara att skaka myrorna av plaggen. Per hade alldrig knappar i sin kostym utan ett rep om midjan fick tjänstgöra som sammanhållande förbindelseänk.

Ti har här i Flöör ett litet berg som består av en fin Basaltmalmar som skall vara en rostfri järnmalm, så för något år sedan var det en företagsam man som ville lösa berget till sig å förvandla hela härliqpeten till rakblad män det är inmutat utav Svenska staten, namnet på vårt lilla berg är Anneklev. Det skall ligga till nån sorts reserv ifall järnpenngarna skulle ta slut liksom guldpenngarna har gjort, å det påstås med skäl att det vilar på en bastant grund av renaste guld. Berget är 43 meter högt å cirka 5 tunnland i basen

Många prover har tagits & analyserats av lärde män & resultatet har blivit att staten har lagt beslag på det hela, som en bra ballens för vår stadsskuld. Många är sångerna från vrunna tider om detta egenartade berg. Dom gamle som bodde priris nedan om berget påstod att en gång vart hundra år om julnatten att berget reste sej på gulstötter, så kommer man händelsevis förbi då, kan man skåda tvärsigenom, men ve den som stirrar förlånge på denna härligheten för han blir blind, det byser i hela stora salen av renaste guld & mitt på gällvet är ett stort runt bord där skålsa urtrollet sitter vid en stor bågare fylld med en stark trolldryck, män när det så börjar att ringa i kyrkan sjunker berget ner på sin plats igen, & så är all trolldom försvunnen & alla pystringar som inte hittat hem i rätt tid är hemlösa. Ja så hade vi på prästgårdsegorna en stor reslig ek som kallades kärleksken på söder sida var en stor öppning så en man kunde ledigt ta sej inn & hade han då en flicha med fick han också platts

5

Vi har en stor jordkulle också den belägen på präst-
gårdsmarken, och till denna kulle leder alltid en mycke
upptrampad å skärt markerad stig, men denna stig änd-
drar riktning flera gånger om året så rätt som den
kommer från norr kommer den från söder men slutar
alltid i kanten på denna kulle, så när jag gick i skolan
var det en kamrat å jag som kom överens om att gräva
ut kullen å se hur trollen bodde, men hur det var blev
det aldrig av så dom bor kvar ostörda. Så hade vi en gammal
gumma som var på vandring alltid hon gick från
hus till hus från gård till gård, å dom påstod att hon aldrig
kunde få en naturlig död för näsan nåde ner i munnen
så ännen gick runt, å det såg konstigt ut för gumman
blev överhörd av tåget, så det blev ingen naturlig död å gjust
där hon dog är alltid en vit fläck änn i dag efter 60 år.
Sist stannar det på gulstötter lär inte alla pysslingar kom-
mit hem innan det kom på sin plats så dom gör lite chäng
var dom hamnar till, vi hade ju tre kyrkklochor å där tog

smätrollen den lilla å sängkte i en liten sjö här, som
åfter den dagen fick hetta klochsjön å där är ingen botten
i den sjön så det gick inte att ta upp den, så den ligger
kvar än idag, så hade vi ju bara två klochor kvar, smätroll
en var även på den stora klochan, men orhade inte med
den men utav deras skadegörelse sprach den när dom ringde
till mablisering 1914 den är ju omgjuten å en okänd givare
har skängkt en ny klocha så nu har vi tre klochor igän.
Ifrån Fogdaröd by är genväg rätt över markorna till
kyrkan men bara som gängstig. Möllor ja de var här
gått om i min barndom, för det första var här på allmän-
ningen en skvätta (hallades den) där hade alla i Flörs soc-
ken rätt att skälv mala sin råd, så hade vi två holländska
våderkvarnar två präktiga vattenskvarnar, å alla hade
att mala, å hästskjuttrar var där alldrig fritt för, dom skull
för det mästa ha malet må sej hem, å det var många
affärer som blev gjorda medan möllarn mal, somliga
möllare hade skälv ett litet kaffé, å där var fördemästa
hunder.

7

Vi hade här i Flöör hantverksutställning 1937 som vårt Kronprinspar hade lävat att öppna, å deras cission blev landshövding Fredrik Rammel, Rammel å jag var bekanta ifrån skytthvärlden, han var ordförande i Malmöhusläns skyttförbund å jag var ombud från Flöörs Skytteförening, så vi hade träffats många gånger, så han presenterade mig för dom Kunglige som en gammal vän, å då tittade Kronprinsen lite närmare på mej, ja visst känner jag igån mannen var det inte ni som 1914 fick ta emot två st. mausergevär av min hand som skyttepriser i ricksskyttetävlingen, ett i huvudskjutningen å ett i fälltskjutningen samma dag, det stämmer Ers Kungliga Höghet sa jag, så tittade vi på mina små allster, då Kronprinsessan utbrast, den ska jag ha, (det var en liten hund som jag skulpterat av päronträ) till sin adjutant sade Kronprinsessan, tag vara på den å betala, ja då får jag väl ha något sade Kronprinsen, så tog han en clipsformig fruktskål, dom tog mina två finaste saker vilket var ju riktigt, för finare kunder kunde jag inte få.